

5.

к. 46,

3(XXXV.)

WM N 1588

къмъ Болгарската История. Слѣдъ условеніето, въ-
кратитъ, иданіето на Болгаритъ, да войнѣтъ и инд-
панисъ, ~~се~~ се казваме така ижемы: „Всѣхъ Болгар-
итъ, колкото Търци условимъ, испрѣдъ насъ посо-
ветъ; други отъ Търцитъ условили 15000 Болга-
ре и насъ испрѣдъ очитъ: и Болгаритъ надвигали
и Търцитъ надвигали, но побегото Болгаритъ гур-
ли Търцитъ.“ Разговорътъ съ Р. Николова ~~е~~ по
Болгарската История доверилъ е се съ басниата
за Мсицата и прѣзгъ: Мсицата и Прѣзгъ
отфедити и, като не наитримъ вода да стигатъ,
вѣшли въ единъ чиранъ (кладѣнцъ). Напили се вода,
но какъ да испрѣдъ; не могатъ. Мсицата мога-
ва казва на Прѣзгъ: „Амисай, побратиме, наведи се
да сподѣлишъ на мене, какъ по рогата ти да испрѣдъ-
вѣмъ, че азъ ще те испрѣдъ и тебе.“ Прѣзгъ настра-
вилъ това и Мсицата испрѣдъ. Слѣдъ това прѣзгъ
вика въ кладѣнцъта да го испрѣдъ Мсицата, но
та му казала: „Хей, козльо, козльо! ако си ипалъ
такова чинъ, колкото на брадата си коси,
то си приидѣтиши, какъ ще испрѣдѣмъ въ чира-
нъ, прѣдъ да вѣдѣмъ!“

Слѣдъ некасаніето на басниата Райко си отиде,
а доде ~~другъ~~ ^{другъ} чрешикъ, който прѣдставлявалъ се

(1) Помисъ много добръ, че козало ленивъ, ⁽¹⁾ който иска да си прииде, но да
ипалъ разговоръ между сѣбе-го испрѣдъ поскоро, че му трѣба да работи.
Емилъ и гражданинъ, или мѣжду Най-многолюбивъ, най-богатѣтеленъ, на и
Търка и Болгаринъ или прѣдъ най-сѣмъшенъ. Овие разговорътъ мѣжду М. П. Ди-
и чрешикъ, викамъ ставаме прѣдътири, че, азъ накаръ и да не съмъ такова, но за сѣбе
ще го прѣдставлявамъ.“ Така го ~~сѣдѣ~~ ^{правѣше} това Славѣковъ, дали ний, чрешикъ
не се думатъвали, или той не е искалъ да чинѣва единъ чрешикъ прѣдъ други,
не знае.